Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (šestého senátu)

15. září 2016 *

„REACH — Poplatek za registraci látky — Snížení pro mikropodniky a malé a střední podniky — Chyba v prohlášení o velikosti podniku — Doporučení 2003/361/ES — Rozhodnutí, kterým se ukládá administrativní poplatek — Povinnost uvést odůvodnění“

Ve věci T-587/14,

Crosfield Italia Srl, se sídlem ve Veroně (Itálie), zastoupená M. Baldassarrim, advokátem,

žalobkyně,

proti

Evropské agentuře pro chemické látky (ECHA), původně zastoupené M. Heikkilä, E. Bigi, J.-P. Trnkou a E. Mauragem, poté M. Heikkilä, J.-P. Trnkou a E. Mauragem, jako zmocněnci, ve spolupráci s C. Garcia Molyneuxem, advokátem,

žalované,

jejímž předmětem je návrh na základě článku 263 SFEU znějící na zrušení rozhodnutí ECHA SME(2013) 4672 ze dne 28. května 2014, kterým se konstatuje, že žalobkyně nesplňuje podmínky k tomu, aby jí bylo přiznáno snížení poplatku pro malé podniky, a kterým se jí ukládá administrativní poplatek, a současně návrh na základě článku 263 SFEU znějící na zrušení faktur vystavených ECHA v návaznosti na přijetí rozhodnutí SME(2013) 4672,

TRIBUNÁL (šestý senát),

ve složení S. Frimodt Nielsen, předseda, F. Dehousse (zpravodaj) a A. M. Collins, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: J. Palacio González, vrchní rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 16. prosince 2015,

vydává tento

* Jednací jazyk: italština.

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

1 Dne 9. a 29. září 2010 nechala žalobkyně, společnost Crosfield Italia Srl, zaregistrovat několik látek na základě nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek, o zřízení Evropské agentury pro chemické látky, o změně směrnice 1999/45/ES a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 793/93, nařízení Komise (ES) č. 1488/94, směrnice Rady 76/769/EHS a směrnic Komise 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES (Úř. věst. 2006, L 396, s. 1).

2 V průběhu registračního řízení žalobkyně uvedla, že je „malým“ podnikem ve smyslu doporučení Komise 2003/361/ES ze dne 6. května 2003 o definici mikropodniků a malých a středních podniků (Úř. věst. 2003, L 124, s. 36). Toto prohlášení jí umožnilo dosáhnout snížení poplatku ze všech žádostí o registraci podle čl. 6 odst. 4 nařízení č. 1907/2006. V souladu s čl. 74 odst. 1 téhož nařízení byl uvedený poplatek vymezen v nařízení Komise (ES) č. 340/2008 ze dne 16. dubna 2008 o poplatcích a platbách Evropské agentuře pro chemické látky podle nařízení č. 1907/2006 (Úř. věst. 2008, L 107, s. 6). Příloha I nařízení č. 340/2008 obsahuje zejména výše poplatků za žádosti o registraci podané podle článku 6 nařízení č. 1907/2006, jakož i snížení pro mikropodniky a malé a střední podniky (dále jen „MSP“). Evropská agentura pro chemické látky (ECHA) kromě toho podle čl. 13 odst. 4 nařízení č. 340/2008 vybírá poplatek nebo platbu v plné výši a dále administrativní poplatek, nemůže-li fyzická nebo právnická osoba, která tvrdí, že má nárok na snížení nebo prominutí poplatku, svůj nárok na takové snížení nebo prominutí prokázat. V tomto ohledu přijala správní rada ECHA dne 12. listopadu 2010 rozhodnutí MB/D/29/2010 o klasifikaci služeb, za něž se vybírají poplatky (dále jen „rozhodnutí MB/D/29/2010“). V článku 2 a tabulce 1 přílohy tohoto rozhodnutí ve znění rozhodnutí správní rady ECHA MB/21/2012/D ze dne 12. února 2013 se uvádí, že administrativní poplatek stanovený v čl. 13 odst. 4 nařízení č. 340/2008 činí 19 900 eur pro podniky velké, 13 900 eur pro podniky střední a 7 960 eur pro podniky malé.

3 Dne 9. a 29. září 2010 vystavila ECHA dvě faktury (č. 10007578 a č. 10004921), každou na částku 9 300 eur. Tato částka podle přílohy I nařízení č. 340/2008 ve znění platném v rozhodné době odpovídala poplatku pro malý podnik v případě společné žádosti o registraci látky v množství převyšujícím 1 000 tun.

4 Dne 11. února 2013 vyzvala ECHA žalobkyni, aby za účelem ověření prohlášení, jímž se označila za malý podnik, předložila některé dokumenty.

5 Po výměně dokumentů a e-mailů přijala ECHA dne 28. května 2014 rozhodnutí SME(2013) 4672 (dále jen „napadené rozhodnutí“). V tomto rozhodnutí měla ECHA za to, že žalobkyni je třeba považovat za velký podnik a že musí zaplatit odpovídající poplatek. Za těchto okolností informovala ECHA žalobkyni, že jí zašle faktury k zaplacení rozdílu mezi původně zaplacenými poplatky a poplatky v konečné výši a dále fakturu na částku 19 900 eur k zaplacení administrativního poplatku.

6 Dne 4. srpna 2014 podala žalobkyně na základě článků 91 a 92 nařízení č. 1907/2006 proti napadenému rozhodnutí odvolání k odvolacímu senátu ECHA.

7 Dne 8. prosince 2014 se odvolací senát ECHA rozhodl přerušit řízení a vyčkat na rozhodnutí Tribunálu v této věci.

Řízení a návrhová žádání účastníků řízení

8 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 6. srpna 2014 podala žalobkyně tuto žalobu. Tato žaloba je součástí souboru souvisejících věcí.

9 O první žalobě z tohoto souboru souvisejících věcí bylo rozhodnuto zrušujícím rozsudkem ze dne 2. října 2014, Spraylat v. ECHA (T-177/12, EU:T:2014:849).

10 Dne 8. ledna 2015 byly účastnice řízení v rámci organizačních procesních opatření podle článku 64 jednacího řádu Tribunálu ze dne 2. května 1991 vyzvány, aby se vyjádřily k případné relevanci rozsudku ze dne 2. října 2014, Spraylat v. ECHA (T-177/12, EU:T:2014:849) pro nyní projednávaný spor a odpověděly na jednu otázku. Účastnice řízení této žádosti ve stanovené lhůtě vyhověly.

11 Dne 16. října 2015 se Tribunál (šestý senát) na základě návrhu soudce zpravodaje rozhodl, že zahájí ústní část řízení, a v rámci organizačních procesních opatření podle článku 89 jednacího řádu vyzval účastnice řízení, aby písemně odpověděly na jednu otázku a předložily některé dokumenty. Účastnice řízení těmto žádostem ve stanovené lhůtě vyhověly.

12 Řeči účastnic řízení a jejich odpovědi na otázky Tribunálu byly vyslechnuty na jednání konaném dne 16. prosince 2015.

13 Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál napadené rozhodnutí zrušil a prohlásil je za neplatné, tudíž aby uvedené rozhodnutí zbavil jakýchkoli účinků, a to včetně zrušení faktur vystavených za účelem vybrání vyšších poplatků uložených domněle ze sankčních důvodů.

14 Při jednání žalobkyně upustila od bodu návrhových žádání, který směřoval ke zrušení faktur vystavených k provedení napadeného rozhodnutí, což bylo vzato na vědomí.

15 ECHA navrhuje, aby Tribunál:

— žalobu zamítl,

— uložit žalobkyni náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

K pravomoci Tribunálu

16 ECHA zdůrazňuje, že odvolací senát nemá pravomoc rozhodovat o tomto sporu, kterým se zabývá rovněž ona, jelikož napadené rozhodnutí není rozhodnutím, proti kterému by k němu bylo možné podat odvolání.

17 Žalobkyně uvádí, že tato žaloba neznamená, že by brala zpět odvolání, které podala k odvolacímu senátu ECHA. Žalobkyně při jednání rovněž upřesnila, že má za to, že Tribunál má pravomoc o tomto sporu rozhodovat.

18 Je třeba připomenout, že čl. 94 odst. 1 nařízení č. 1907/2006 stanoví, že „v souladu s článkem [263 SFEU] lze proti rozhodnutí přijatému odvolacím senátem nebo v případech, kdy odvolání k odvolacímu senátu není možné, [ECHA] podat žalobu u [Tribunálu] nebo u Soudního dvora“.

19 V tomto ohledu čl. 91 odst. 1 nařízení č. 1907/2006 stanoví, že „odvolání lze podat proti rozhodnutím [ECHA] přijatým podle článků 9 a 20, čl. 27 odst. 6, čl. 30 odst. 2 a 3 a článku 51 [nařízení č. 1907/2006]“ k odvolacímu senátu.

20 Napadené rozhodnutí přitom nebylo přijato na základě ustanovení, na něž odkazuje čl. 91 odst. 1 nařízení č. 1907/2006, nýbrž na základě čl. 13 odst. 4 nařízení č. 340/2008 a na základě článků 2 a 4 rozhodnutí MB/D/29/2010. Rovněž je nutno zdůraznit, že ani nařízení č. 340/2008 ani rozhodnutí MB/D/29/2010 nebyla přijata na základě ustanovení, na něž odkazuje čl. 91 odst. 1 nařízení č. 1907/2006.

21 Mimoto je třeba uvést, že ustanovení článků 9, 27, 30 a 51 nařízení č. 1907/2006, na něž odkazuje čl. 91 odst. 1 téhož nařízení, se týkají rozhodnutí, která nesouvisejí s poplatkem, jejž musí zaplatit podniky činící prohlášení.

22 Pokud jde o článek 20 nařízení č. 1907/2006, ten se týká „povinností [ECHA]“. Odstavec 5 tohoto článku stanoví, že „proti rozhodnutím [ECHA] podle odstavce 2 lze podat odvolání v souladu s články 91, 92 a 93“ nařízení č. 1907/2006. Odstavec 2 téhož článku se týká kontroly prováděné ze strany ECHA, pokud jde o „úplnost“ každé žádosti o registraci, a to včetně zaplacení registračního poplatku. Je ovšem třeba uvést, že tato kontrola „nezahrnuje posouzení kvality nebo správnosti předložených údajů nebo odůvodnění“. Článek 20 odst. 2 třetí a čtvrtý pododstavec nařízení č. 1907/2006 navíc stanoví, že pokud je žádost o registraci „neúplná“ a žadatel „ji ve stanovené lhůtě nedoplní“, ECHA „žádost o registraci zamítne“. Avšak napadené rozhodnutí v projednávané věci není založeno na čl. 20 odst. 2 nařízení 1907/2006 ani nevyplývá ze zamítnutí registrace dotčených látek.

23 Vzhledem ke všem těmto skutečnostem je tedy třeba mít za to, že Tribunál má pravomoc rozhodnout o této žalobě, a to bez ohledu na odvolání proti napadenému rozhodnutí podané rovněž před odvolací senát ECHA (v tomto smyslu viz usnesení ze dne 16. září 2015 Calestep v. ECHA, T-89/13, EU:T:2015:711, body 16 až 22).

K přípustnosti některých žalobních důvodů uplatněných v průběhu řízení

24 V rámci odpovědi na organizační procesní opatření ze dne 8. ledna 2015 (viz bod 10 výše) žalobkyně uvedla, že po vzoru toho, co Tribunál rozhodl v rozsudku ze dne 2. října 2014, Spraylat v. ECHA (T-177/12, EU:T:2014:849), je třeba rozhodnutí MB/D/29/2010 prohlásit za neplatné z důvodu porušení zásady proporcionality.

25 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle čl. 48 odst. 2 jednacího řádu ze dne 2. května 1991 nelze nové důvody v průběhu řízení předkládat, ledaže by se zakládaly na právních a skutkových okolnostech, které vyšly najevo v průběhu řízení. Žalobní důvod, který je rozšířením důvodu dříve uvedeného přímo nebo implicitně v žalobě a je s ním těsně spjat, musí být prohlášen za přípustný (viz rozsudek ze dne 5. října 2011, Romana Tabacchi v. Komise, EU:T:2011:560, bod 124 a citovaná judikatura).

26 V projednávaném případu je přitom důvod předkládaný žalobkyní nový a neopírá se o právní nebo skutkové okolnosti, které by vyšly najevo v průběhu řízení. Tento nový důvod mimoto nepředstavuje rozšíření již dříve uvedeného důvodu.

27 Je proto třeba mít za to, že žalobní důvod uplatněný žalobkyní v její odpovědi na organizační procesní opatření ze dne 8. ledna 2015 (bod 10 výše) a směřující k prohlášení rozhodnutí MB/D/29/2010 za neplatné z důvodu porušení zásady proporcionality je nepřípustný.

K věci samé

28 Žalobkyně se na podporu své žaloby dovolává dvou žalobních důvodů. První důvod vychází z nedostatečného odůvodnění napadeného rozhodnutí. Druhý důvod v podstatě vychází z nesprávného posouzení skutkových okolností případu.

29 V rámci prvního důvodu žalobkyně uvádí, že napadené rozhodnutí neupřesňuje důvody, pro které musí být kvalifikována jako velký podnik. Jediný odkaz na velikost žalobkyně se nachází v dokumentu nazvaném „SME calculation report“ připojeném k dopisu ECHA ze dne 19. listopadu 2013. Z tohoto dokumentu plyne, že za účelem stanovení velikosti žalobkyně vzala ECHA v úvahu nejen její obrat, ale též obrat společností Marchi Industriale SpA, Esseco Group Srl (poměrně k účasti společnosti Marchi Industriale ve společnosti Essemar SpA) a Marfin Srl. Tento výpočet, jak plyne z argumentů uplatňovaných žalobkyní, nemá žádné opodstatnění. Žalobkyně zdůrazňuje zvláště to, že ECHA nevzala v úvahu upřesnění vnesená e-mailem ze dne 26. února 2013. Důvody, proč nelze brát v úvahu údaje podniku Esseco Group, uvedla žalobkyně stejně tak i v dopise ze dne 16. prosince 2013. Dopis ECHA ze dne 28. května 2014 pouze připomíná parametry a kritéria umožňující kvalifikovat určitý podnik jako MSP. Žalobkyně není s to pochopit, jaké úvahy vedly ECHA k přijetí napadeného rozhodnutí. Tím méně umožňují argumentaci ECHA pochopit dokumenty připojené k napadenému rozhodnutí.

30 ECHA zdůrazňuje, že žalobkyně v rámci prvního žalobního důvodu opomíjí zmínit, že napadené rozhodnutí v příloze obsahuje dokument nazvaný „SME calculation report“. Napadené rozhodnutí výslovně odkazuje na tento dokument i na další přílohy. Kromě toho v e-mailu zaslaném ECHA dne 26. února 2013 žalobkyně pouze odkázala na některé dokumenty. Je zjevné, že ECHA v napadeném rozhodnutí výslovně odkázala na dokumenty, které žalobkyně předala dne 26. února 2013. Zjevné je i to, že žalobkyně mohla důvody, ze kterých vycházela ECHA, když vzala v úvahu údaje o společnostech Marchi Industriale a Esseco Group, pochopit ze znění napadeného rozhodnutí a jeho příloh. ECHA dodává, že podle judikatury se stručné odůvodnění považuje za odpovídající za podmínky, že orgán, který dotčené rozhodnutí přijímá, připojí do jeho přílohy dokumenty, které jsou s to vyjasnit argumentaci, ze které tento orgán vychází, nebo za podmínky, že se odkazuje na dokument, který má adresát uvedeného rozhodnutí již v držení. V projednávaném případě obsahuje napadené rozhodnutí dostatečné informace, které umožňují žalobkyni pochopit, na jakém základě bylo přijato. ECHA má na mysli zejména výslovné odkazy na příslušná ustanovení právní úpravy a dokumenty, které byly vzaty v úvahu, obsažené v napadeném rozhodnutí. Pokud jde o dopis ze dne 16. prosince 2013, který žalobkyně zmiňuje, ECHA upřesňuje, že i když byl tento dopis omylem zaslán odvolacímu senátu, na vyjádření, která byla v uvedeném dopise obsažena, reagovala.

31 Je třeba připomenout, že odůvodnění vyžadované článkem 296 SFEU musí být přizpůsobeno povaze dotčeného aktu a musí z něho jasně a jednoznačně vyplývat úvahy orgánu, jenž akt vydal, tak aby se dotčené osoby mohly seznámit s důvody, které vedly k přijetí opatření, a příslušný soud mohl vykonat přezkum. Zejména pokud jde o odůvodnění individuálních rozhodnutí, je cílem povinnosti uvést odůvodnění takových rozhodnutí, kromě umožnění soudního přezkumu, poskytnout dotyčné osobě dostatečné údaje pro zjištění, zda je rozhodnutí případně stiženo vadou umožňující zpochybnění jeho platnosti. Kromě toho musí být požadavek odůvodnění posuzován v závislosti na okolnostech projednávaného případu, zejména v závislosti na obsahu dotčeného aktu, povaze dovolávaných důvodů a zájmu, který mohou osoby, jimž je akt určen, nebo jiné osoby, kterých se akt bezprostředně a osobně dotýká, mít na získání těchto vysvětlení. Nevyžaduje se, aby odůvodnění upřesňovalo všechny relevantní skutkové a právní okolnosti, jelikož otázka, zda odůvodnění aktu splňuje požadavky článku 296 SFEU, musí být posuzována nejen s ohledem na jeho znění, ale také s ohledem na jeho kontext, jakož i s ohledem na všechny právní normy upravující dotčenou oblast (viz rozsudek ze dne 19. března 2015, Dole Food a Dole Fresh Fruit Europe v. Komise, C-286/13 P, EU:C:2015:184, body 93 a 94 a citovaná judikatura).

32 Kromě toho je třeba uvést, že jak nařízení č. 1907/2006 v článku 3, tak nařízení č. 340/2008 v bodě 9 odůvodnění a článku 2 odkazují za účelem definice MSP na doporučení 2003/361.

33 Doporučení 2003/361 obsahuje přílohu, jejíž hlava I se týká „definice mikropodniků a malých a středních podniků přijat[é] Komisí“. Článek 2 uvedené hlavy je nadepsán „Počet zaměstnanců a finanční prahy vymezující kategorie podniků“.

34 V případě nezávislého podniku, tj. podniku, který není kvalifikován jako „partnerský podnik“ nebo „propojený podnik“ ve smyslu čl. 3 odst. 2 a 3 přílohy doporučení 2003/361, se údaje včetně údajů o počtu zaměstnanců sestavují v souladu s čl. 6 odst. 1 uvedené přílohy výlučně na základě účtů tohoto podniku.

35 V případě podniku, který má partnerské nebo propojené podniky, se údaje včetně údajů o počtech zaměstnanců sestavují na základě účtů a dalších údajů podniku nebo na základě konsolidované účetní závěrky podniku, je-li sestavována, nebo konsolidované účetní závěrky, do které je podnik zahrnut v rámci konsolidace, a to v souladu s čl. 6 odst. 2 prvním pododstavcem přílohy doporučení 2003/361. Na základě čl. 6 odst. 2 druhého a třetího pododstavce přílohy doporučení 2003/361 je třeba k těmto údajům poměrně k procentuálnímu podílu na základním kapitálu či na hlasovacích právech připočíst údaje o partnerských podnicích (které na daný podnik bezprostředně navazují) podle toho, která z těchto hodnot je vyšší, a současně 100 % údajů o podnicích, které jsou s daným podnikem přímo či nepřímo propojeny, pokud tyto hodnoty nejsou již zahrnuty do konsolidované účetní závěrky.

36 Pro účely použití čl. 6 odst. 2 přílohy doporučení 2003/361 se údaje o partnerských podnicích daného podniku získávají z účetních záznamů těchto partnerských podniků a z ostatních jejich údajů, případně konsolidovaných, pokud existují, k nimž se připočte 100 % údajů o podnicích, které jsou s těmito partnerskými podniky propojeny, ledaže jejich účetní údaje již byly zahrnuty do konsolidované účetní závěrky, a to na základě čl. 6 odst. 3 prvního pododstavce přílohy doporučení 2003/361. Pokud jde o údaje o podnicích, které jsou s daným podnikem propojeny, ty vyplývají z účetních záznamů a ostatních údajů, případně konsolidovaných, pokud existují. S těmito údaji jsou poměrným způsobem agregovány údaje o všech případných partnerských podnicích propojených podniků, které na ně bezprostředně navazují, ledaže jejich účetní údaje již byly zahrnuty do konsolidované účetní závěrky v podílu odpovídajícím alespoň procentuálnímu podílu na základním kapitálu či na hlasovacích právech podle toho, která z těchto hodnot je vyšší, a to na základě čl. 6 odst. 3 druhého pododstavce přílohy doporučení 2003/361.

37 V projednávaném případě vyšla ECHA v napadeném rozhodnutí z toho, že počet zaměstnanců žalobkyně přesahuje 250 osob, její roční obrat přesahuje 50 milionů eur a bilanční suma její roční rozvahy přesahuje 43 milionů eur. Na tomto základě měla ECHA za to, že žalobkyni nelze kvalifikovat jako malý podnik.

38 Výpočet ECHA byl podrobně rozpracován ve zprávě připojené k napadenému rozhodnutí. V této zprávě ECHA přebrala údaje o podnicích kvalifikovaných jako „propojené“ (společnost Marchi Industriale) a „partnerské“ (společnost Marfin a podnik Esseco Group) a následně je jako celek nebo zčásti agregovala s údaji o žalobkyni. Pokud jde o podniky kvalifikované jako „partnerské“, ECHA vzala v úvahu zejména 49,9995 % údajů o podniku Esseco Group. Zohlednění údajů o podniku Esseco Group bylo žalobkyní zpochybněno v dopise ze dne 16. prosince 2013, který byl omylem zaslán odvolacímu senátu a podle prohlášení ECHA byl vzat v úvahu během správního řízení.

39 Úvodem je třeba připomenout vazby, které žalobkyně v okamžiku rozhodných skutečností měla s dalšími podniky. Žalobkyně byla především propojena se společností Marchi Industriale, jelikož tato společnost držela většinu jejího základního kapitálu. Společnost Marchi Industriale byla dále partnerem společnosti Marfin (která držela mezi 25 % a 50 % jejího základního kapitálu) a společnosti Essemar (v níž společnost Marchi Industriale držela mezi 25 % a 50 % jejího základního kapitálu). Společnost Essemar byla podle ECHA konečně propojena s podnikem Esseco Group, jelikož posledně uvedený podnik formálně držel většinu jejího základního kapitálu, a tedy i hlasovacích práv akcionářů společnosti Essemar, což žalobkyně při jednání uznala.

40 Pokud jde zaprvé o zohlednění údajů o společnostech Marchi Industriale a Marfin, zpráva připojená k napadenému rozhodnutí umožnila žalobkyni seznámit se s odůvodněním uvedeného rozhodnutí, a to zejména s ohledem na příslušná ustanovení doporučení 2003/361. Z těchto ustanovení a z okolností projednávaného případu jasně vyplývá zvláště to, že ECHA vzala v úvahu všechny údaje o společnosti Marchi Industriale v rozsahu, v němž je tato společnost propojena s žalobkyní (podle čl. 6 odst. 2 třetího pododstavce přílohy doporučení 2003/361), a *pro rata* údaje o společnosti Marfin v rozsahu, v němž je tento podnik partnerským podnikem propojeným s žalobkyní (společnost Marchi Industriale) (podle čl. 6 odst. 3 druhého pododstavce přílohy doporučení 2003/361). Žalobkyně ostatně zohlednění údajů o těchto podnicích v rámci této žaloby specificky nezpochybňuje.

41 Zadruhé, pokud jde o zohlednění údajů o podniku Esseco Group, které žalobkyně zpochybnila v průběhu správního řízení a které je předmětem nyní projednávané žaloby, je třeba uvést, že skutkové okolnosti projednávaného případu nejsou okolnostmi, na něž se vztahuje příloha doporučení 2003/361. Pokud příloha doporučení 2003/361 stanoví, že se v úvahu berou údaje o podnicích, které na daný podnik bezprostředně nenavazují, omezuje se pouze na podniky propojené s partnerskými podniky daného podniku (čl. 6 odst. 3 první pododstavec přílohy doporučení 2003/361) a partnerské podniky podniků propojených s daným podnikem (čl. 6 odst. 3 druhý pododstavec přílohy doporučení 2003/361). V projednávaném případu byl přitom podnik Esseco Group podnikem propojeným s partnerským podnikem podniku propojeného se žalobkyní.

42 Z okolností projednávaného případu kromě toho neplyne, že by žalobkyně byla partnerem podniku Esseco Group, jak to přesto a bez dalšího vysvětlení uvedla ECHA ve zprávě připojené k napadenému rozhodnutí.

43 Žalobkyni nebyly ve správním řízení poskytnuty žádné údaje o právním základu, který by se vztahoval na použití údajů o podniku Esseco Group, jak to při jednání potvrdila ECHA. ECHA upřesnila zvláště to, že čl. 6 odst. 2 třetí pododstavec přílohy doporučení 2003/361, jehož se dovolává ve svých písemnostech, nebyl ve správním řízení zmiňován. Odkaz na tento právní základ, který se týká podniků přímo nebo nepřímo propojených s daným podnikem, před Tribunálem je mimoto v rozporu s kvalifikací partnerského podniku, ke kterému se přiklonila ECHA ve zprávě připojené k napadenému rozhodnutí.

44 S ohledem na tyto skutečnosti je třeba mít za to, že odůvodnění napadeného rozhodnutí žalobkyni neumožňuje seznámit se s důvody, které vedly k přijetí tohoto rozhodnutí, pokud jde o zohlednění údajů o podniku Esseco Group, a Tribunálu ani neumožňuje, aby mohl vykonat přezkum.

45 Prvnímu žalobnímu důvodu uplatněnému žalobkyní na podporu její žaloby je tedy třeba vyhovět, a tudíž zrušit napadené rozhodnutí, aniž by bylo nutné zkoumat žalobní důvod druhý.

K nákladům řízení

46 Podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. I když ECHA ve věci úspěch neměla, vzhledem k tomu, že žalobkyně o náhradu nákladů nepožádala, je třeba rozhodnout, že každý z účastníků řízení ponese vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (šestý senát)

rozhodl takto:

1) **Rozhodnutí Evropské agentury pro chemické látky SME(2013) 4672 ze dne 28. května 2014 se zrušuje.**

2) **Každý účastník řízení ponese vlastní náklady řízení.**

Frimodt Nielsen Dehousse Collins

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 15. září 2016.

Podpisy.